

Yargıtay 2. HD E.2022/8070 K.2022/10754 (26.12.2022)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

2. Hukuk Dairesi 2022/8070 E. , 2022/10754 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : Sakarya Bölge Adliye Mahkemesi 2. Hukuk Dairesi

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda Bölge Adliye Mahkemesi Hukuk Dairesince verilen, yukarıda tarihi ve numarası gösterilen hüküm davacı-karşı davalı erkek tarafından boşanma davasının reddi ve kadının ziynet alacağı talebi hakkında tesis edilen karar yönünden; davalı-karşı davacı kadın tarafından ise boşanma ve ziynet alacağı talepleri hakkında tesis edilen karar yönünden temyiz edilmekle, evrak okunup gereği görüşülüp düşünüldü:

1-Tarafların, kadının ziynet alacağı talebi hakkında tesis edilen karara yönelik temyiz dilekçelerinin incelenmesinde;

6100 HMK'nın 362. maddesinin 1. fıkrasının b bendi uyarınca "Miktar veya değer kırık bin Türk Lirasını (bu tutar dahil) geçmeyen davalara ilişkin kararlar" temyiz edilemez. 02.12.2016 tarihli 6763 sayılı Kanun'un 44. maddesi ile de 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'na eklenen ek madde 1 uyarınca temyiz parasal sınırlarının (HMK m . 341, 362) Vergi Usul Kanunu'nun mükerrer 298. maddesine göre her yıl tespit ve ilan edilecek yeniden değerlendirme oranının artırılması öngörülmüştür. Karar tarihi itibarıyla bu miktar "107.090,00 TL" olarak belirlenmiştir.

Temyize konu ziynet alacağı miktarı karar tarihindeki kesinlik sınırını aşmayıp 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 362. maddesi gereğince temyiz sınırı altında kaldığından kadının ziynet alacağı talebi hakkında tesis edilen karar kesindir. Açıklanan sebeple tarafların, kadının ziynet alacağı talebi hakkında tesis edilen karara yönelik temyiz dilekçelerinin reddine karar vermek gerekmiştir.

2-Tarafların boşanma davasına yönelik temyiz itirazlarına incelenmesine gelince ;

Taraflarca açılan karşılıklı boşanma davalarının yapılan yargılaması sonucunda İlk Derece Mahkemesince kadın tam kusurlu kabul edilerek kadının boşanma davasının reddine, erkeğin boşanma davasının kabulüne ve boşanmanın fer'ilerine hükmedilmiş; İlk Derece Mahkemesinin bu kararı, davacı-karşı davalı erkek tarafından tazminat miktarları ve velayet yönünden; davalı-karşı davacı kadın tarafından ise her iki boşanma davası yönünden istinaf edilmiştir. Bölge Adliye Mahkemesince, tarafların istinaf başvuruları kısmen kabul edilerek kadın tarafından uygun şekilde düzenlenmiş başvuru ve maktu harcı yatırılmış boşanma talepli karşı dava dilekçesinin bulunmadığı, 05/07/2019 havale tarihli dilekçenin cevap dilekçesi mahiyetinde olduğu, kadın vekilinin cevaba cevap dilekçesindeki ibareler ile kadının adli yardım talebinin kabulüne karar verilmesinin kadının talebini karşı dava haline getirmeyeceği gerekçesiyle İlk Derece Mahkemesi hükmünün asıl ve karşı davaya yönelik kısımlarının kaldırılmasına, esas hakkında yeniden hüküm tesis edilerek erkeğin davasının reddine karar verilmiştir.

İlk Derece Mahkemesince davalı-karşı davacı kadının adli yardım talebinin kabulüne karar verilmiştir. Davalı -karşı davacı kadın vekilinin sunduğu 10.09.2019 tarihli dilekçe, karşı dava dilekçesi niteliğindedir. Kural olarak, "karşı dava", esas davaya cevap süresi içinde açılmalıdır (HMK.m.133/1). Cevap süresi içinde açılmayan karşı davanın ayrılmasına karar verilir (HMK.md.133). Ancak, boşanma davalarında; tarafların kusurlarının belirlenmesi, boşanmanın fer'i (eki) niteliğindeki, maddi ve manevi tazminat (TMK.md.174/1-2), yoksulluk

nafakası (TMK.md.175), velayet gibi taleplerin sağlıklı olarak değerlendirilip isabetli karar verilebilmesi, bir kısım taleplerin de incelenmez hale gelmemesi için kural olarak, boşanma konusunda birden çok dava varsa, bunların birlikte görölmesi hem adaletli bir karar için, hem de usul ekonomisi bakımından gereklidir. Süresinde açılmayan karşı boşanma davasının ayrılmasına karar verilse bile, Hukuk Muhakemeleri Kanununun 166/1. maddesi uyarınca tekrar birleştirilmesine karar verilmesi gerekeceğinden, davanın ayrılmasında da “usul ekonomisi” ilkesi gereğince, bir yarar bulunmamaktadır. Bu sebeplerle süresinde açılmamış olsa bile İlk Derece Mahkemesinin karşı boşanma davası hakkında tesis ettiği hükme yönelik davalı -karşı davacı kadının istinaf talebinin esasının incelenmesi gerekirken, yazılı şekilde karar verilmesi doğru olmayıp bozmayı gerektirmiştir.

SONUÇ: Tarafların, kadının ziynet alacağı talebi hakkında tesis edilen karara ilişkin temyiz dilekçelerinin yukarıda 1. bentte gösterilen sebeple REDDİNE; temyiz edilen hükmün yukarıda 2. bentte gösterilen sebeple BOZULMASINA, bozma sebebine göre davalı-karşı davacı kadının diğer temyiz itirazlarıyla davacı karşı davalı erkeğın temyiz itirazlarının şimdilik incelenmesine yer olmadığına, istek halinde temyiz peşin harcının yatıranlara geri verilmesine, dosyanın ilgili Bölge Adliye Mahkemesi Hukuk Dairesine gönderilmesine oy birliğıyle karar verildi. 26.12.2022 (Pzt)